

31. Festival'in "Bolahenk" Haftasıydı...

Gecenin "aktörü" hakkında, program kitapçığında neonlanan "**çok yönlü piyanist**" ifadesi, başlangıçta, "**acaba bu cümlelerin kullanma kılavuzunda neler var ?**" kabilinden bir merak uyandırıyor. Önce, satır aralarında, "...Köln, Varşova ve Vancouver'daki piyano eğitimi, dört kıta ve kırk ülkede performans sergilemiş olması, CD ve Avrupa'nın çeşitli yerlerinde gerçekleşen radyo-televizyon kayıtları, altı farklı uluslararası piyano yarışmasının jüri üyeliğine davet edilmesi, piyano ve orkestra için bestelenmiş eserlerin yanı sıra, oda müziği ve caz'ın seçkin örneklerini de icra etmesi, Uluslararası Chopin Piyano Yarışması için, Polonya Kamu Televizyonuna yaptığı yorumların kazandırdığı popülarite..." gibi ayrıntıları yakalıyorsunuz.

Daha sonra, **Paweł Kowalski** için, "**müzikteki kanaat önderleri**"nin, seçerek kullandıkları, "...çok iyi bir icracı, çok yetenekli bir piyanist, son derece akıllı bir müzisyen, mükemmel bir tekniğe sahip, klavyede usta, hâfızası mükemmel, iletişim yeteneği zengin, çağımızın en iyi piyanistlerinden biri..." şeklinde uçuşan, sözcük, sıfat ve betimlemeler ile, zihninizde açılan parantezin içi dolmaya başlıyor. İster istemez, daha iki gece önce dinlediğiniz "**Doğaçlamalı Peygamberi**"yle (mukayese olmasa da) yan yana getiriyorsunuz. Benim hesabıma, "teknik mi, ruh mu?" sorusundan, "ruh" galip çıkıyor.

"**Bir makine düzeni içinde işleyen parmaklar**"ın, müziğin kozasını çatlatan dokunuşlarına şahit olduğca, "çok yönlü" ifadesine, kafanızın içinde başka biçimler ekliyorsunuz. Derken, (17. Yüzyılda yaşamış) bir başka Polonyalı, gelip oturuyor yanınızdaki koltuğa... Kim mi ? Klâsik Türk Müsikimizin ünlü bestekârı, santürî, müzikolog ve (kendi icat ettiği nota sistemi ile yazmış olduğu ve orijinali Londra'da British Library'de saklanan, Şark'ın en eski müzik mecmuası olarak bilinen...) "**Mecmua-i Sâz-ü Söz**" adlı nota ve güfte mecmuasının müellifi, Kitâb-ı Mukaddes'i Türkçe'ye ilk çeviren mütercim... Biz onu **Ali Ufkî Bey** diye tanıyoruz ama, asıl adı **Wojciech Bobowski**...

Ara verildiğinde, "çok yönlü" ifadesini beğenmediğini imâ ediyor. "Böyle adamlara, eskiden '**bolahenk**' denirdi" diye iç geçirir, "-Rönesans insanı- yani... Siz bugün ucuzlatıp 'entelektüel' diyorsunuz..." diye de düzeltiyor. **Kowalski**, Chopin'in ünlü "**Polonez**"ıyla teşekkür edip ayrılırken sahnedeki, Ali Ufkî Bey "Yazınızı okudum" diyor; Hüseyin Sermet'i kastederek... "-Taburesini yerine koyan piyanist görmemiştim- diye yazmışsınız. Böyle, 'ikide bir, cebinden taze bir mendil çıkartıp, itinâ ile katlarını açtıktan sonra, tuşların tozunu alan'ın rastlamış mıydınız ?"

Çıkışta, merdivenlerden birlikte iniyoruz... Dili biraz ağdalı ama, Ali Ufkî Bey konuşkan; "**dün de aliyy-ül âlâ bir gece yaşadık...**" diyor yürürken... "Kâr, Beste, Ağır ve Yürük Sema'... Bu hazineyi, bilmeyenlere işte böyle izâhat lâzım. '**Klâsik Tören Besteciliği**' diye bir lâkırdı edildi; kim işitmiştir bu târifyle derûnunu ?" diye kocaman açıyor gözlerini... Sözü Dede Efendi ve III. Selim'e getirip, "Makam terkib edenlerin yâd edilmesi ne kadirşanlık..." derken ise heyecanlanıyor.

"Bizî, 14 ve 19. yüzyıl arasında dolaştırıp bugüne kavuşturan, yani '**Faslı Atık'ten Faslı Cedid**'e taşıyan, ders niteliğindeki bu emeğin, **AASSM** ile kesişmesine ne dersiniz ?" diye soruyorum. "Bu münakaşalar beni âlakadar etmez" diyor; "-**Halil İbrahim Hoca**- her şeyi fevkalâde tanzim etmiş... Lâkin, 'müsikîsimiz sazdan ziyade söz müsikîsi zannedilir; esasında (insan) ses(i) müsikîsidir' mütâlâasını uzun uzun fikretmek etmek lâzım kanaatindeyim..." Bu sefer, (eser adedi ve uyum konusunda alaturkacıların zaafı olduğunu düşündüğüm için) ben cesaretleniyorum; "Efendim, -repertuar hazırlamanın nasıl zor ve ustalık isteyen bir iş olduğunu da görmeyi umuyorum- demiştim" diye üsteliyorum. "Açıkgçası, tadındaydı, kararındaydı, zarıftı, üstelik (birilerine yaranalım diye) asaletinden de taviz verilmemişti..." diyorum. Ali Ufkî Bey, "taksimlerle de, hemen bütün sazların tavrını teşhis etme fırsatı bulduk" diye ekliyor ve devam ediyor; "...Lisâna hususî bir merakım var malûmunuz. Güftelerin, hayâl perdesine akseden tercümeleri de müsikîşinaslara pek faydalı oldu..." Sırayla, fikrimizi söylemeyi sürdürüyoruz. Ben, "birlikte yay çekme konusunda sanki daha iyiye gidiyoruz" diyorum, "kudüm velveleleri mest etti" diyor. "Rast Nakış Beste ile Münir Bey'in Kârçe'si arasındaki terennüm benzerliği, kaç kişinin dikkatini çekti acaba ?" diye soruyorum, "-e- harfini hayli açık telâffuz ettiler" diye derinleştiriyor konuyu. "Ben" diyor, "Faslı Atık'ten de zevk ettim; fâsılayı müteakip 'Def' ilâve edildi, fark ettiniz mi ? Vasilâki ile başladı, Tatyos ile hitâma erdi; arada gazel; müstesnâ... Serhânende'nin meydandan geri geri çekilmesini de görmezden gelmeyin ! Alaturka edep ve nezaket budur işte... Mevlevî meşreb olmasın sakın ?" Tam, "benim için pek hoş bir tesadüf oldu" diyecekken, gözden kaybediyorum Ali Ufkî Bey'i... "Radyo günlerine ve oda müziği geleneğimize götürdüler bizi" diyemeden... "-Festival gösterisi- dediğin böyle olur ! Acaba İzmir Devlet Tiyatrosu'ndan kimse var mıydı, ibret almak için ?" diye soramadan... "-Gazel-deki Fuzulî seçiminin, 'geleneksel müsikîmizin incelmis halleri'ndeki nefâseti hatırlatıp, bazı 'sağır'lar'a, 'tencerenin yuvarlanan kısmıyla iletişim bir mesaj olduğu'nu yazımın sonuna taşıyacağımı" müjdeleyemeden... "**Derdime vâkıf değil, cânân beni handân bilir / Hakkı vardır, şâd olanlar herkesi şâdân bilir / Söylesem te'siri yok, sussam gönül razı değil... / Çektiğim âlâmı, bir ben bir de Allâh'ım bilir**".